

MATLAB, függvények.

Baran Ágnes

March 24, 2024

Függvények írása

A Matlab-függvények szerkezete:

```
function [kimenovaltozok]=fvneve(bemenovaltozok)
    utasitasok
end
```

- A függvény a **function** és **end** kulcsszavak között helyezkedik el
- a függvény bemenő változói a kerek zárójelek között vannak felsorolva, vesszővel elválasztva
- a függvény által visszaadott értékek a szögletes zárójelben vannak felsorolva, vesszővel elválasztva
- a bemenő értékekből az utasitasok-ban megadott módon határozza meg a visszaadott értékeket

Ha a fenti függvényt egy külön m-fájlban írtuk meg, akkor fvneve.m néven kell elmenteni. Ha a függvényt egy kód részeként hoztuk létre, akkor az m-fájl végén kell állnia (akkor akár több ilyen függvény is lehet a fájl végén). A függvény ilyenkor csak az adott m-fájlon belül hívható (ú.n. lokális függvény).

Példák

```
function y=fv1(x)
    y=x.^2-1;
end
```

Ekkor a $y=fv1(x)$ utasítás eredménye a $x^2 - 1$ kifejezés értéke, ahol x akár vektor is lehet. Utóbbi esetben a függvény elemenként hajtódik végre és y is vektor (ezt az teszi lehetővé, hogy a függvényben minden művelet végrehajtható vektorokra is, mivel a négyzetreemelés jele elé kitettük a $.$ jelet)

Például $y=fv1(-3)$ esetén:

$y =$
8

$y=fv1([1,2,3])$ esetén:

$y =$
0   3   8

Példák

```
function [s,p]=fv2(x,y,z)
    s=x+y+z;
    p=x*y*z;
end
```

Ennek a függvénynek 3 bemenő paramétere van, ezeket vesszővel elválasztva soroljuk (akkor is, ha nem azonos típusúak, pl. egy skalár egy vektor és egy mátrix lenne).

A függvény 2 értékkel tér vissza: a bemenetként megadott 3 szám összegével és szorzatával.

Ha **több visszatérési érték** van, akkor ezeket a függvény létrehozásakor és hívásakor **szögletes zárójelben** soroljuk (akkor is, ha nem azonos típusúak).

```
>>[s,p]=fv2(-5,1,4)
```

```
s =
```

```
0
```

```
p =
```

```
-20
```

Ha a függvény hívásakor nem adunk meg kimenő változókat (vagy csak egyet adunk), akkor a két visszatérési érték közül az elsőt adja:

```
>>fv2(-5,1,4)
ans =
    0
```

Ha csak a második visszatérési értékre vagyunk kíváncsiak, akkor

```
>>[~,p]=fv2(-5,1,4)
p =
   -20
```

function handle

A **function handle** egy függvényekkel kapcsolatos adattípus.

Szükségünk lehet rá, pl. ha

- egy függvényt át akarunk adni egy másik függvénynek (pl a Matlab `integral` függvényének az integrálandó függvényt)
- parancssorban szeretnénk függvényt definiálni

Létrehozása: a `@` szimbólum után következik

- egy már létező függvény neve, pl. az előbb létrehozott függvényekkel `af1=@fv1` vagy `af2=@fv2`
- egy ú.n. anoním függvény, pl.
`af3=@(x) x.^3-x` vagy `af4=@(x,y) x+y-x.*y`

Hívása:

- `af1(-3)` vagy `af1([1,2,3])` vagy `[s,p]=af2(-5,1,4)`
- `af3(-3)` vagy `af3([1,2,3])` vagy `af4(6,1)`

Az előző példában miért

`af1([1,2,3])` és `af2(-5,1,4)`?

Az egyik esetben miért használtunk szögletes zárójelet, a másikban miért nem?

Az `af1` (illetve az `fv1`) egy egyváltozós függvény. Ez az egy változó lehet akár vektor is (`fv1`-ben elemenkénti műveleteket használtunk!), de a függvényt csak egyetlen változóval hívhatjuk. Ez most az `[1,2,3]` vektor. Ha elhagynánk a szögletes zárójelet, akkor 3 skalárral próbálnánk hívni a függvényt.

Az `af2` (illetve az `fv2`) egy háromváltozós függvény, 3 értékkel kell hívunk. Ezek most a `-5`, `1` és `4`. Ha szögletes zárójelbe tennénk a 3 értéket, akkor az egyetlen változó lenne (egy vektor).

Ha

$$\text{af3}=@(x) \ x.^3-x \quad \text{és} \quad \text{af4}=@(x,y) \ x+y-x.*y$$

akkor af3 egy **egyváltozós függvény** (ahol a változó akár vektor is lehet, mert a hatványozás előtt használtuk a pontot). Hívhatjuk egyetlen számmal, ekkor egy számot ad vissza, vagy egy vektorral, ekkor a vektor minden elemére kiértékeli a függvényt (és az értékek vektorát adja vissza).

af4 egy **kétváltozós függvény**. Hívhatjuk 2 számmal:

```
>> af4(6,1)
ans =
     1
```

de két (egyforma méretű) vektorral is, mert a szorzást elemenként definiáltuk. Ekkor a visszaadott érték is vektor:

```
>> af4([6,-1],[1,2])
ans =
     1     3
```

Kiértékelt a függvényt a (6, 1) és (-1, 2) párokra.